

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/403/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515216714
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1515216714.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., IČO: 35 815 256, so sídlom Mlynské nivy 44/a, Bratislava, proti žalovanej: I.. R. J., L.. XX.XX.XXXX, J. E. XX, J., o zaplatenie 166,77 eur s príslušenstvom , o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 21.apríla 2016, č.k. 7C 463/2015-58, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom uložil súd prvej inštancie žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 166,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 72,53 eur od 12.04.2014 do zaplatenia, zo sumy 94,24 eur od 18.04.2014 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania vo výške 16,50 eur. Vychádzal zo zistenia, že strany dňa 27.11.2009 uzavreli zmluvu o dodávke plynu pre odberateľa kategórie domácnosť pre odberné miesto O.Q., T. XX. Žalobca upomienkou zo dňa 13.01.2014 upozornil žalovanú, že nezaplatila preddavkovú platbu za mesiac december 2013 s dátumom splatnosti 16.12.2013 vo výške 74,- eur spolu s náhradou nákladov za upomienku vo výške 3,- eur, spolu 77,- eur. Súčasne ju upozornil, že ak dlžnú sumu neuhradí v dodatočne poskytnutej lehote 14 dní od vystavenia upomienky, bude jej ďalší odber plynu považovaný v zmysle § 82 ods. 1, písm. g/ zákona č. 251/2012 Z.z., za neoprávnený, s právom vykonať prerušenie dodávky plynu. Žalovaná uvedenú faktúru v dodatočne poskytnutej lehote neuhradila a ani ďalšie preddavkové platby za mesiac február a marec 2014, v dôsledku čoho bola dlžná spolu 225,- eur. V dôsledku toho žalobca zaslal dňa 21.03.2014 prevádzkovateľovi distribučnej siete - spoločnosti SPP - distribúcia, a.s. požiadavku na vykonanie prerušenia dodávky plynu do odberného miesta žalovanej, ktoré bolo vykonané dňa 24.03.2014. Následne žalovaná uhradila dňa 28.03.2014 dlžnú sumu vo výške 225,- eur a požiadala o obnovenie dodávky zemného plynu do odberného miesta, k čomu došlo dňa 02.04.2014. V zmysle Cenníka externých služieb žalobca vyfakturoval žalovanej za zabezpečenie fyzického prerušenia dodávky zemného plynu poplatok vo výške 78,53 eur faktúrou č. 4900078043 zo dňa 28.03.2014, splatnou 11.04.2014, z ktorej žalovaná zaplatila 6,- eur, preto zostávajúca výška pohľadávky je 72,53 eur. Za následné obnovenie dodávky zemného plynu žalobca vyfakturoval žalovanej poplatok vo výške 94,24 eur faktúrou č. 4900078258 zo dňa 03.04.2014, splatnou dňa 17.04.2014. Obe pohľadávky žalovaná nezaplatila. Po právnej stránke vec posúdil podľa § 491 ods. 1, § 52 ods. 1, § 53 ods. 4 písm. k/, § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s článkom VII bod 5 Obchodných podmienok poskytovania univerzálnej služby pri dodávke plynu pre odberateľov plynu kategórie domácnosť, a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Konštatoval, že žalovaná neuhradila faktúry za zabezpečenie fyzického prerušenia dodávky zemného plynu a za zabezpečenie obnovenia dodávky zemného plynu v celkovej výške 166,77 eur, tieto boli vyhotovené v súlade s Cenníkom externých služieb a výkonov, ktorý tvorí

prílohu Obchodných podmienok poskytovania univerzálnej služby pri dodávke plynu pre odberateľov plynu kategórie domácnosť, účinné od 01.01.2014. V zmysle článku VII bod 5 predmetných Obchodných podmienok bola žalovaná povinná nahradiť dodávateľovi náklady spojené s prerušením a následným obnovením distribúcie a dodávky plynu, nakoľko si nespĺnila svoju povinnosť voči žalobcovi uhradiť preddavkové platby za mesiac december 2013, február 2014, marec 2014, čím porušila podmienky uzavretej zmluvy s dodávateľom. K námietke žalovanej, že bod 5 v článku VII Obchodných podmienok je neprijateľná zmluvná podmienka uviedol, že nepovažuje náklady spojené s fyzickým prerušením a následným obnovením dodávky zemného plynu za neprimerane vysoké. Cenník, kde sú uvedené všetky úkony, teda aj výška poplatkov za tieto úkony, ktorý je súčasťou Obchodných podmienok, je schválený Úradom pre reguláciu sieťových odvetví. Výška týchto poplatkov, ktoré nemožno kvalifikovať ako zmluvnú pokutu, predstavuje náklady spojené s prerušením a obnovením dodávky plynu, ktoré musel žalobca uhradiť spoločnosti SPP - distribúcia, a.s. Na základe týchto skutočností dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na vyhlásenie podmienky uvedenej v článku VII bod 5 v Obchodných podmienkach za neprijateľnú. Z týchto dôvodov žalovanú zaviazal na zaplatenie žalovanej pohľadávky ako aj na zaplatenie úroku z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodov, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný, nakoľko nie je riadne odôvodnený a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytykala súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal jej námietkami uvádzanými v odpore proti platobnému rozkazu, jej argumentáciou pri uplatňovaní právnych predpisov na výklad práva Európskeho spoločenstva v nadväznosti na judikatúru Európskeho súdneho dvora, že v odôvodnení svojho rozsudku neuviedol, prečo nepovažoval zmluvu za spotrebiteľskú a prečo neskúmal obchodné podmienky, ktorým postupom jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Opätovne poukazovala na to, že dodávateľ plynu jej prerušil dodávku plynu len za jeden neuhradený preddavok za mesiac december 2013 vo výške 74,- eur, a nie za obdobie február a marec 2014. Súd prvej inštancie neskúmal ani skutočnosť, v akom čase plnenia zmluvy došlo k jej omeškaniu a nevzal do úvahy ani skutočnosť, že k jej omeškaniu došlo jedine v dôsledku jej zdravotného stavu a dlhotrvajúcej pracovnej neschopnosti. Dodala, že na odbernom mieste odoberala plyn od SPP od roku 1991 a nikdy nebola v omeškani.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Zotrvával na tom, že žalovaná sa dopustila neoprávneného odberu v zmysle § 82 ods. 1 písm. g/ zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a článku VIII bod 1.7 OP z dôvodu nedodržania zmluvne dohodnutých platobných podmienok, čo zakladalo jeho právo v zmysle § 50 ods. 10, 11 a 12 vyhl. č. 24/2013 Z.z. - pravidiel pre fungovanie vnútorného trhu s elektrinou a plynom, požiadať prevádzkovateľa distribučnej siete o prerušenie/obmedzenie dodávky zemného plynu do odberného miesta a po odpadnutí dôvodu požiadať o obnovenie dodávky plynu do odberného miesta žalovanej. Keďže prevádzkovateľ distribučnej siete oba úkony spoplatňuje v zmysle ním vydaného cenníka služieb v nadväznosti na jeho prevádzkový poriadok a on tieto služby/úkony riadne zaplatil, vznikla mu v súvislosti s porušením platobných povinností žalovanej prerušením dodávky plynu do jej odberného miesta a jej následným obnovením, majetková ujma vo výške uhradených cien služieb/výkonov, a žalovanej vznikla povinnosť tieto náklady mu nahradiť v zmysle článku VII bodu 5 OP. Uviedol, že dôvodom na vykonanie odpojenia dodávky plynu bolo len omeškanie s úhradou decembrovej preddavkovej platby. Ak by nebolo došlo k úhrade aj preddavkových platieb za mesiace február a marec 2014, bol by postup v súvislosti s odpojením a pripojením rovnaký. Uplatňované nároky na náhradu nákladov uhradil prevádzkovateľovi distribučnej siete a tieto si uplatňuje vo vzťahu k svojim odberateľom nie z dôvodu porušenia zmluvných podmienok z ich strany. Nespoplatňuje tak úkony prerušenia a obnovenia dodávky plynu s cieľom získania vlastného majetkového prospechu zo svojvoľne určenej výšky cien, ale výlučne za účelom krytia vlastných nákladov (cena služby od prevádzkovateľa siete a vlastné administratívne náklady), ktoré mu vznikajú v súvislosti s výkonom jeho zákonného práva požiadať prevádzkovateľa distribučnej siete o prerušenie dodávky plynu neplatiacemu odberateľovi a následné obnovenie, ak odberateľ dlžnú sumu uhradí. Nárok na toto konanie vyplýva aj z článku IV bod 5 OP a v nadväznosti na uvedené poukázal na to, že každé znenie obchodných podmienok sa predkladá na posúdenie a schválenie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, a až potom sa používa vo vzťahu k odberateľom, s publikovaním na web stránke prístupnej každému používateľovi internetu. Zotrvával na tom, že postupoval výhradne v súlade s príslušnými platnými právnymi predpismi a uzavretou zmluvou so žalovanou, a navrhol preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

4. V podanej replike žalovaná argumentovala tým, že Zákon o energetike bližšie nešpecifikuje a konkrétne neustanovuje, že neuhradenie jednej preddavkovej platby sa považuje za nedodržanie zmluvne dohodnutých platobných podmienok, ale ustanovuje nedodržanie zmluvných podmienok ako celok platobných podmienok tak je tento pojem neurčitý. Poukázala na to, že v § 70 ods. 2 Zákona o energetike, kde sú uvedené povinnosti odberateľa plynu, nie je ustanovená povinnosť odberateľa uhradiť náklady za prerušenie a obnovenie dodávky plynu dodávateľovi plynu a podľa § 64 ods. 2 písm. g/ Zákona o energetike má prevádzkovateľ distribučnej siete právo bez nároku na náhradu škody obmedziť alebo prerušiť distribúciu plynu v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas, pričom ani ostatné ustanovenia Zákona o energetike neustanovujú, že za prerušenie a obnovenie dodávky plynu je povinný poplatok uhradiť odberateľ. Poukázala na rôzne formulácie a pojmy používané žalobcom v obchodných podmienkach vo vzťahu k uplatňovanému nároku. Nie je dôvod, aby platila za službu, ktorú jej dodávateľ neponúkol a ktorých výška je uvedená v cenníku, ak nie je táto povinnosť uložená zákonom, na základe zákona a v jeho medziach a v tejto súvislosti poukázala na článok 13 ods. 1 Ústavy SR a na § 59 ods. 2 Ústavy SR. Argumentovala, že v Zákone o energetike nie je ustanovená povinnosť platiť poplatok, preto platenie poplatku, ktoré je ustanovené v nižšej právnej norme, alebo inom predpise, je protiústavné. Mala za to, že Zákon o energetike neustanovuje povinnosť odberateľovi náklady súvisiace s prerušením a obnovením dodávky plynu nahradiť a z tohto dôvodu táto povinnosť nemôže byť uvedená ani v článku VII bode 5 Obchodných podmienok, jej uvedenie je v rozpore s článkom 13 ods. 1 a 2 Ústavy SR. Žiadala, aby súd preskúmal súlad zákona o energetike, súlad zmluvy a obchodných podmienok, prevádzkového poriadku a cenníka služieb za externé služby a výkony s Ústavou Slovenskej republiky.

5. Žalovaný v podanej duplike zdôraznil, že uzatvorenie zmluvného vzťahu je dobrovoľné s právom žalovanej vopred si preštudovať zmluvné podmienky a v prípade nesúhlasu odmietnuť akceptáciu a uzavrieť zmluvný vzťah s konkurenčným subjektom. Ponúka len také zmluvné podmienky, ktoré sú v súlade s platnou legislatívou a sú odsúhlasené Úradom pre reguláciu sieťových odvetví v zmysle § 69 ods. 2 písm. a/ bod 3 a 4 zákona o energetike. Samotný zákon určuje, že ďalšie práva a povinnosti, ktoré nie sú priamo upravené v zákone, majú byť uvedené v obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvného vzťahu, a preto je oprávnený práva a povinnosti v obchodných podmienkach upravené si uplatňovať. Povinnosťou žalovanej je uhrádzať cenu za dodávku zemného plynu riadne a včas a jej nedodržanie predstavuje porušenie zmluvnej povinnosti. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy v danom prípade boli obchodné podmienky, kde v článku IV bod 12 bola jasne dohodnutá povinnosť odberateľa uhrádzať dodávateľovi cenu za jednotlivé obdobia opakovanej dodávky plynu formou platieb za opakovanú dodávku plynu, čím sa myslia preddavkové platby, ako aj nedoplatky na základe vyúčtovania, žiadne výnimky s úhradou nejakých iných platieb neboli dohodnuté. Zdôraznil, že nedodržanie zmluvne dohodnutých platobných podmienok je kvalifikované ako neoprávnený odber zakladajúci jeho právo požiadať prevádzkovateľa distribučnej siete o vykonania služby prerušenia/obmedzenia dodávky zemného plynu a po úhrade o obnovenie dodávky zemného plynu do odberného miesta. Ohradil sa voči obviňovaniu z porušenia ústavy voči svojim odberateľom. Jeho nárok na uplatnenie si nákladov, ktoré musel vynaložiť v súvislosti s porušením zmluvných povinností žalovanej, je súčasťou podmienok uzavretého zmluvného vzťahu, s ktorými žalovaná súhlasila a mala si ich byť vedomá počas celej doby trvania platnosti zmluvy. Je štandardným princípom aj u všetkých ostatných podnikateľských subjektov poskytujúcich služby v oblasti energetiky svojim zákazníkom určovať výšku cien a poplatkov služieb v cenníkoch, ktoré tvoria súčasť príslušného vzťahu prostredníctvom obchodných podmienok a súčasťou takýchto cenníkov sú aj ceny/poplatky za úkony, ku ktorým poskytovateľ služieb pristúpi, ak zo strany zákazníka dôjde k nedodržaniu zmluvných podmienok. Mal za to, že preukázal úhradu nákladov prevádzkovateľovi distribučnej siete predložením výpisu z faktúry zo dňa 31. 01. 2014. Zotrvával na tom, že postupoval výhradne v súlade s príslušnými platnými právnymi predpismi a dohodnutými zmluvnými podmienkami.

6. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

7. V posudzovanej veci súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal náležité dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie opodstatnenosti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplata žalovanej istiny ako náhrady nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s prerušením a obnovením dodávky plynu v dôsledku nezaplata preddavkovej platby žalovanou v lehote splatnosti a následným zhodnotením

výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom, a na ich základe vyvodil aj správne právne závery, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré priznal žalobcovi žalovanú istinu vrátane požadovaných úrokov z omeškania, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia stručne poukázal na stanoviská oboch procesných strán k prejednávanej veci, v dostatočnom rozsahu uviedol rozhodujúci skutkový stav, výsledky vykonaného dokazovania, vrátane jeho hodnotenia, uviedol právne predpisy, ktoré na danú vec aplikoval, a v potrebnej miere objasnil úvahy, na základe ktorých dospel k svojim právnym záverom. Odôvodnenie rozsudku súdom prvej inštancie tak zodpovedá zákonným požiadavkám riadneho odôvodnenia podľa § 157 ods. 2 O.s.p. účinného v čase jeho vydania, preto žalovaná nedôvodne namieta jeho nepreskúmateľnosť a len skutočnosť, že odôvodnenie rozsudku nezodpovedá predstavám a očakávaniam žalovanej, nezakladá porušenie jej práva na spravodlivý súdny proces.

8. Žalovaná vo svojom odvolaní neuviedla žiadne také relevantné námietky alebo argumenty, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu oproti tomu, ako bol ustálený súdom prvej inštancie, alebo ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Súd prvej inštancie venoval náležitú pozornosť všetkým tým sporným skutočnostiam, ktoré boli významné z hľadiska právneho posúdenia veci, náležite objasnil skutkový a právny základ svojho rozhodnutia, a preto jeho rozhodnutie možno považovať v tomto ohľade za presvedčivé. Odvolanie žalovanej nie je spôsobilé spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku z hľadiska ňou uplatňovaných odvolacích dôvodov a ich obsahového vymedzenia a v odvolacom konaní ani nevyšlo najavo, že by prvoinštančné konanie trpelo takou vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia.

9. V zmluve o dodávke plynu žalovaná zobrala na vedomie, že podmienky dodávky plynu sú posudzované v zmysle Obchodných podmienok pre opakované dodávky plynu pre odberateľov plynu v domácnosti, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a svojím podpisom na zmluve potvrdila, že bola oboznámená s Obchodnými podmienkami a cenníkom dodávateľa. Súčasne ju žalobca ako dodávateľ upovedomil o tom, že je oprávnený zmeniť obchodné podmienky s tým, že platnosť obchodných podmienok zaniká účinnosťou nových obchodných podmienok a že žalovanú ako odberateľa upovedomí o nových, resp. zmenených obchodných podmienkach pred ich účinnosťou prostredníctvom ich zverejnenia na internetovej stránke a to v lehote stanovenej zákonom a poučil ju, že v prípade, ak nebude súhlasiť so zmenami obchodných podmienok má právo odstúpiť od zmluvy písomným oznámením doručeným dodávateľovi najneskôr 7 pracovných dní pred účinnosťou zmeny obchodných podmienok.

10. Z ustanovenia § 69 ods. 2 bod 3 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike pre žalobcu ako dodávateľa vyplýva povinnosť vypracovať obchodné podmienky poskytovania univerzálnej služby a predložiť ich a každú ich zmenu na schválenie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví najneskôr 30 dní pred dňom nadobudnutia ich platnosti, pričom tieto obchodné podmienky musia spĺňať požiadavky ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, musia obsahovať spôsob predaja plynu, reklamačný poriadok, musia byť formulované jasne a zrozumiteľne a nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré neprímeraným spôsobom sťažujú alebo znemožňujú výkonu práv odberateľa plynu v domácnosti.

Z ustanovenia § 69 ods. 2 bod 4 citovaného zákona vyplýva pre žalobcu ako dodávateľa povinnosť zverejniť obchodné podmienky poskytovania univerzálnej služby a každú ich zmenu na svojom webovom sídle a to najmenej 30 dní pred účinnosťou zmeny.

11. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná potvrdila svojím podpisom pri uzatváraní zmluvy, že bola oboznámená s aktuálnymi obchodnými podmienkami a cenníkom dodávateľa a žalobca neporušil žiadnu svoju povinnosť doručiť žalovanej obchodné podmienky účinné od 01.01.2014 a cenník externých služieb a výkonov účinný od 01.08.2013, vzhľadom na to, že dojednanie o tom, že žalovanú ako odberateľa upovedomí o nových, resp. zmenených obchodných podmienkach, pred ich účinnosťou prostredníctvom ich zverejnenia na internetovej stránke v zákonnej lehote, je plne v súlade s právnou úpravou.

12. Obchodné podmienky žalobcu (ďalej len "OP") ako dodávateľa plynu podliehajú schváleniu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví a musia spĺňať nielen vnútroštátne štandardy ochrany spotrebiteľa (§ 52 až § 54 Občianskeho zákonníka a zákon č. 250/2007 Z.z.), ale aj požiadavky vyplývajúce z legislatívy EÚ na ochranu spotrebiteľa (Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

13. Žalovaná namietala, že článok IV bod 31 OP s ňou nebol individuálne dohodnutý a že je podľa čl. 3 bodu 1 až 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS nekalou zmluvnou podmienkou spôsobujúcou značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v jej neprospech, a poukazovala na veľký

nepomer medzi výškou platby, s ktorou bola v omeškaní a výškou platby za prerušenie a za obnovenie dodávky plynu.

14. Obchodné podmienky poskytovania univerzálnej služby bližšie upravujú zmluvný vzťah založený zmluvou o dodávke plynu medzi dodávateľom plynu a odberateľom plynu v domácnosti. V zmysle článku IV bod 31 OP sa omeškanie odberateľa s úhradou platby za opakovanú dodávku plynu alebo nedoplatku z vyúčtovacej faktúry považuje za nedodržanie zmluvne dohodnutých platobných podmienok, čím žalobca v OP bližšie konkretizoval neoprávnený odber v zmysle § 82 ods. 1 písm. g/ Zákona o energetike s tým, že ak odberateľ neuhradí sumu za opakovanú dodávku plynu alebo vyúčtovaciu faktúru za dodávku plynu v stanovenej výške a v lehote splatnosti, dodávateľ je oprávnený prerušiť alebo obmedziť dodávku plynu a požiadať PDS o prerušenie alebo obmedzenie distribúcie plynu do odberného miesta odberateľa, a to za predpokladu, že márne uplynula dodatočná 10-dňová lehota, ktorú poskytol dodávateľ odberateľovi v písomnom upozornení. Uvedené ustanovenie OP, ktorým dodávateľ bližšie vymedzil, teda presne a zrozumiteľne zadefinoval, pre odberateľa podmienky, za ktorých sa bude považovať v zákone len všeobecne uvedené nedodržanie zmluvne dohodnutých platobných podmienok za neoprávnený odber. Žalovaná si teda musela byť vedomá, že v prípade omeškania s úhradou preddavkovej platby môže dodávateľ pristúpiť k prerušeniu dodávky plynu. Ide o určitý sankčný mechanizmus, ktorého úprava v OP korešponduje aj s planou právnou úpravou v § 17 Zákona o energetike, ktorá bola prijatá so zameraním na ochranu práv spotrebiteľa, a ktorou v ods. 13 bola dodávateľovi plynu uložená povinnosť upozorniť odberateľa plynu v domácnosti, že neuhradil (hoci len) preddavkovú platbu v lehote splatnosti, a určiť mu nový termín splatnosti záväzku, ktorý nesmie byť kratší ako 10 dní od upozornenia o neuhradení záväzku a súčasne ho písomne poučiť o prerušení dodávky plynu, ak odberateľ plynu v domácnosti nesplní svoj záväzok ani v dodatočnej lehote. Z uvedeného vyplýva, že toto ustanovenie umožňuje dodávateľovi plynu pristúpiť k prerušeniu dodávky plynu v prípade omeškania odberateľa čo len s jednou preddavkovou platbou. Ustanovenie článku IV bod 31 OP je tak v súlade so zákonnou úpravou a bolo schválené rozhodnutím ÚRSO, ktorý preskúmal jeho súlad s platnou legislatívou SR. Navyše žalobca mal ako dodávateľ plynu, ktorý poskytuje univerzálnu službu, povinnosť najneskôr do 31. augusta 2013 zapracovať osobitné podmienky svojej dodávky plynu do vzorových obchodných podmienok dodávky plynu vypracovaných ÚRSO a predložiť mu ich na schválenie (§ 17 ods. 6 zákona č. 250/2012 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach).

15. Obchodné podmienky, z ktorých žalovanej vyplýva povinnosť zaplatiť žalobcovi náklady spojené s prerušením a obnovením dodávky plynu z dôvodu neplnenia jej povinnosti vo výške podľa cenníka externých služieb a výkonov (čl. VII bod 5), sú súčasťou zmluvy o dodávke plynu, a podliehajú schváleniu a kontrole zo strany ÚRSO, a preto nepovažoval odvolací súd za náležitú námietku žalovanej, že sú v rozpore s Ústavou SR.

16. Článok IV bod 4 OP stanovil dodávateľovi právo účtovať odberateľovi cenu aj za ďalšie služby a výkony súvisiace s dodávkou plynu, ktoré nie sú zahrnuté v cene za združenú dodávku plynu, a ktoré odberateľ svojím konaním, nekonaním alebo omeškaním voči dodávateľovi vyvolal, a to podľa cenníka externých služieb a výkonov, vydaného dodávateľom a zverejneného na jeho webovom sídle, s tým, že odberateľ podpisom zmluvy potvrdzuje, že sa platným cenníkom služieb dodávateľa plynu oboznámil; a odberateľ sa zaviazal v zmysle bodu 5 článku IV OP zaplatiť dodávateľovi spolu s cenou za dodávku plynu aj ďalšie s predmetom zmluvy súvisiace platby, ak svojím odberom plynu alebo iným konaním, resp. nekonaním spôsobil vznik skutočnosti a potrebu uskutočnenia ďalších úkonov (služieb) zo strany dodávateľa alebo PDS a tieto sú spoplatňované podľa príslušného cenníka, resp. prevádzkového poriadku alebo, ak vznikne dodávateľovi povinnosť takéto platby uhrádzať voči PDS. V článku VII bod 5 OP sú bližšie špecifikované tieto platby ako náklady spojené s prerušením, prípadne s následným obnovením distribúcie a dodávky plynu vo výške vyplývajúcej z cenníka externých služieb a výkonov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca si neuplatňuje poplatok za službu a nejde ani o nárok na náhradu škody pri neoprávnenom odbere v zmysle článku VIII bod 2 OP v spojení s § 82 ods. 2 Zákona o energetike.

17. Samotné prerušenie/obmedzenie dodávky zemného plynu je určitým nástrojom žalobcu ako dosiahnuť bez súdneho konania úhradu dlžných záväzkov žalovaným, resp. zabrániť poskytovaniu mu ďalších dodávok do úhrady záväzkov, ktoré sú už po splatnosti. Prerušenie/obmedzenie dodávky zemného plynu je teda výlučne nástrojom určitej ochrany samotného žalobcu, nie službou v prospech spotrebiteľa, a preto ani náhradu nákladov nemožno považovať za poplatok za poskytnutie služby spotrebiteľovi. Za službu by bolo možné považovať jedine obnovenie dodávky plynu spotrebiteľovi na jeho žiadosť, za ktorej poskytnutie patrí žalobcovi dohodnutá odplata v podobe cenníka, ktorý je súčasťou obsahu záväzkovoprávného vzťahu založeného zmluvou o dodávke plynu. Náklady na zabezpečenie prerušenia a obnovenia dodávky zemného plynu sú žalobcom uplatňované ako zmluvné

plnenie, dohodnuté v obchodných podmienkach a cenníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o dodávke plynu.

18. Nárok žalobcu na náhradu nákladov za prerušenie či obnovenie dodávky plynu nemožno považovať za uplatnenie si peňažnej sankcie za omeškanie odberateľa plynu s úhradou platby, a preto neprichádza do úvahy ani jeho moderácia ako neprimerane vysokej zmluvnej pokuty podľa § 545a Obč. zák., ani aplikácia § 53 ods. 4 písm. k/, písm. t/ Obč. zák. a vyhlásenie príslušných ustanovení OP ako neprijateľnej podmienky pre zaplatenie neprimerane vysokej sumy ako sankcie spojenej s nesplnením záväzku alebo pre požadovania plnenia za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Odvolací súd nezisti ani žiadne relevantné skutočnosti, pre ktoré by bolo náležité aplikovať § 3 Obč. zák. pre posúdenie súladu OP s dobrými mravmi. Žalovaná ničím nepodložila ani svoje tvrdenie o tom, že k jej omeškaniu došlo výlučne v dôsledku jej nepriaznivého zdravotného stavu a navyše z obsahu spisu vyplýva, že bola v omeškaní aj s platbami za nasledujúce mesiace február a marec 2014, ktoré rovnako zakladali žalobcovi oprávnenie pristúpiť k prerušeniu dodávky plynu po splnení si povinností vyplývajúcich mu k vo vzťahu k týmto neuhradeným platbám z § 17 ods. 13 Zákona o energetike.

19. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z článku 1 ods. 2 smernice 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vyplýva, že zmluvné podmienky, ktoré odrážajú záväznú právnu ustanovenia, nepodliehajú tejto smernici. Z pôsobnosti tejto smernice sú tak vylúčené zmluvné podmienky odrážajúce ustanovenia vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá sa týka určitej kategórie zmlúv, nielen v prípadoch, keď zmluva uzavretá medzi zmluvnými stranami patrí do tejto kategórie zmlúv, ale aj v prípade iných zmlúv, na ktoré sa táto právna úprava vzťahuje podľa vnútroštátneho práva. Toto vylúčenie z režimu smernice 93/13 je odôvodnené skutočnosťou, že v týchto prípadoch možno legitímne predpokladať, že vnútroštátny zákonodarca našiel rovnováhu medzi všetkými právami a povinnosťami zmluvných strán niektorých kategórií zmlúv.

20. Žalobca preukázal, že náklady, ktorých zaplatenia žalovanou sa domáha, skutočne vynaložil. Ide o paušálne stanovené náklady účtované žalobcovi prevádzkovateľom distribučnej siete za fyzické vykonanie úkonu prerušenia a obnovenia dodávky plynu do odberného miesta odberateľa plynu na žiadosť žalobcu (§ 50 ods. 10, 11, 12 vyhl. č. 24/2013 Z.z. - pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s elektrinou a s plynom) a sú v nich zakalkulované priemerné režijné náklady spojené s týmito úkonmi.

21. Odvolací súd tak nepovažoval námietky žalovanej uvádzané v odvolaní za dôvodné a za stavu, keď súd prvej inštancie na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a riadne vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne vec posúdil aj po právnej stránke, žalovanou uplatnené odvolacie dôvody nemohli obstať. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Podľa obsahu spisu žalobcovi žiadne trovy nevznikli, je preto v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. februára 2018 sp.zn. 7Cdo 14/2018 uverejnené pod R 72/2018 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018).

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej

otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).